

شخصی از پیشینیان تان - پس از اینکه فوت کرد - مورد محاسبه قرار گرفت و هیچ کار نیکی در کارنامه ی وی نبود، جز آنکه فردی ثروتمند بود و با مردم - به نیکی - معاشرت می کرد و به غلامانش دستور می داد از افراد تنگدست درگذرند، الله - عز وجل - فرمود: ما به این کار - یعنی گذشت - از او سزاوارتریم؛ پس از او درگذرید.

از ابی مسعود بدری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «خُوسِبَ رَجُلٌ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَلَمْ يُوَجَدْ لَهُ مِنَ الْخَيْرِ شَيْءٌ، إِلَّا أَنَّهُ كَانَ يُخَالِطُ النَّاسَ وَكَانَ مُوسِرًا، وَكَانَ يَأْمُرُ غِلْمَانَهُ أَنْ يَتَجَاوَزُوا عَنِ الْمُعْسِرِ، قَالَ اللَّهُ - عز وجل -: تَخَنُّ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْهُ؛ تَجَاوَزُوا عَنْهُ»؛ «شخصی از پیشینیان تان - پس از اینکه فوت کرد - مورد محاسبه قرار گرفت و هیچ کار نیکی در کارنامه ی وی نبود، جز آنکه فردی ثروتمند بود و با مردم - به نیکی - معاشرت می کرد و به غلامانش دستور می داد از افراد تنگدست درگذرند، الله - عز وجل - فرمود: ما به این کار - یعنی گذشت - از او سزاوارتریم؛ پس از او درگذرید.»

[صحیح است] [به روایت مسلم]

«خُوسِبَ رَجُلٌ» یعنی الله متعال او را در مورد اعمالش مورد محاسبه قرار داد. «مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ» یعنی از امت های پیش از شما؛ «فَلَمْ يُوَجَدْ لَهُ مِنَ الْخَيْرِ شَيْءٌ»؛ عمل صالحی که انسان را به الله متعال نزدیک کند نداشت. «إِلَّا أَنَّهُ كَانَ يُخَالِطُ النَّاسَ وَكَانَ مُوسِرًا»؛ با اینکه فردی ثروتمند بود، با مردم معامله می کرد و به آنها قرض می داد. «وَكَانَ يَأْمُرُ غِلْمَانَهُ أَنْ يَتَجَاوَزُوا عَنِ الْمُعْسِرِ»؛ به غلامانش دستور می داد به هنگام وصول بدهی از مردم، با فقرا و تنگ دستان بدهکار سختگیری نکنند؛ کسانی که قدرت پرداخت بدهی خود را ندارند؛ و تا توانایی پرداخت بدهی به آنها فرصت بدهند یا اینکه بدهی آنها را نادیده بگیرند. «قَالَ اللَّهُ - عز وجل -: تَخَنُّ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْهُ؛ تَجَاوَزُوا عَنْهُ» یعنی الله متعال جهت جبران نیکی وی به مردم و خوش رفتاری با آنان و آسانگیری در مورد ایشان، او را بخشید.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3707>